

Kapitola č. 12: Znovu

"Laro, běž!" vykřikl Kurtis, sám vykopl dveře u auta a vyskočil na chodník.

Následovala jeho příkladu, okamžitě uskočila a dala se na útěk, protože věděla, že za pár sekund, možná i nanosekund, auto za jejich zády exploduje. A taky že ano, slyšela jen Karlův vzteklý výkřik a pak výbuch. V běhu se sklonila, kryla si hlavu rukama, aby ji moc nezasáhly úlomky kovu a skla.

Nesnesitelný žár a úplná vlna ji odmrštila o pár metrů dopředu, cítila bodavou bolest po celých zádech. I přesto se však rychle zvedla, běžela dál.

"Tudy!" křikla na Kurtise, který utrpěl podobná zranění jako ona, z čela mu stékal pramínek krve.

Vřítily se do úzké uličky, lapali po dechu a snažili se najít cestu dál. Nic, slepá ulice. Za nimi se ozval křik vojáků, co už je dobíhali, jeden po Laře vrhl granát. Kurtis se rychle napřímil, máchl rukou a kinezí odmrštil předmět zpět. Vybuchl pod nohama tomu nešťastníkovi, jehož ruku opustil před pár vteřinami a udělal v hloučku vojáků pěknou paseku.

Lovec démonů se otočil právě ve chvíli, kdy Lara vykopla dveře, co vedly do domu po jejich pravici. Vběhli do něj, Lara se ještě rychle otočila a vypálila po jejích pronásledovateli pár kulek, některé z nich našly cíl a poslaly dva vojáky na onen svět, nebo alespoň do nemocnice.

"Tohle...není...přesně...podle...plánu!" křikla na Kurtise, její slova přerušovaly chvíle, kdy se kryla před střelami nepřátel.

"Nepovídej!"

Proběhli domem a skončili na menším náměstí, nevěděli, kam dál. Běželi dál, prostě dopředu, oba se snažili přijít na něco, co by je mohlo zachránit.

"Hej vy dva, okamžitě si naskočte!"

Lara se zastavila, zírala na muže, co na ně čekal s autem. "Zipe?"

Ušklíbl se. "Ne, Červená Karkulka. Tak dělejte, nevypadají moc přátelsky."

Oba okamžitě oběhli automobil, každý z jedné strany, a naskočili dovnitř, vyrazili do Surrey.

"Myersi. Zdá se, že ti to nevyšlo." Myersův ledový pohled padl na Nephilim, který měl na tváři lehký úšklebek, i přes to ale vypadal rozrušeně.

"To vím i bez tebe! Abych to shrnul, vzala medailon, zničila většinu věcí v tomhle domě, pozabíjela polovinu stráží a unikla. Jo a Trent ještě vyhodil pojistky tím stylem, že je v háji celé vedení. Příjemný stav."

"Velmi. Ale tak moc bych se tím nezatežoval."

"Prosím?! Nevím, jak tobě, ale mně vcelku vadí, že mi způsobila škody za-"

"To je teď jedno." zasyčel Nephilim. "Důležitý byl ten medailon. A vsad' se, že ho vezme s sebou." Pak se usmál. "To bude její největší chyba."

Myersovi už došla trpělivost. "A to si fakt myslíš, že jen kvůli tomu, že tam jedeš ty a ona tě chce zničit, že jen kvůli tomu za tebou poletí až do-"

"Do Prahy?" Na Karlových ústech tentokrát hrál opravdový úsměv. "Ano."